

LEGILE ROMANE.

(Din Universu.)

(Urmare.)

Decemvirii se numisera, si tablele lorŭ se aprobassera de o adunare de centurie in cari cei avuți preponderă încontra numerului. Cea d'ântăiŭ a Romanilorŭ, compusa din cei ce possedea 100,000 de assi (sau libre de arama), avea nouă-zeci si optŭ de voturi, si nu mai rămâné de câtŭ nouă-zeci si cincŭ la celle siésse classe inferióre, împărțite dupa averea lorŭ prin politica cea artificiala a lui Serviŭ Tulliu. Insa triburile stabilira numai decătŭ alta massima mai speciósă si mai popularia; elle sustinura ca dreptulŭ cetatianilorŭ de a face legile obligatórie pentru dŭnsii, e totŭ acell'asŭ pentru toți. In loculŭ adunărilorŭ dupa centurie, convocara adunările dupa triburi; si patricii dupa mai multe încercări desiérte, se suppusera decretelorŭ unei adunări in care suffragiele (voturile) lorŭ se află confuse cu alle cellorŭ mai de josŭ plebei. Dara pŭna cândŭ triburile trecura unulŭ dupa altulŭ pre punctile celle micŭ, si si dedita votulu cu glassŭ mare, nicŭ unŭ cetatianŭ nu se putŭ ascunde dinaintea ochilorŭ amicilorŭ si ai compatrioțilorŭ sei. Debitoriulŭ care nu putea sa plătesca, se conformă dupa placerea creditoruluiŭ seu; cliențele ar fi înrositŭ de a se oppune parerii patronuluiŭ seu; generariulŭ era urmatŭ de militarii sei, si aspectulŭ unui magistratŭ grave impunea mulțimii. Introducerea scrutinuluiŭ aboli influentia friicii si a rusinii, a onorii si a interessului; si abusulŭ libertății accelera progressulŭ anarchiei si allŭ despotismului. Cetatianii Romei cerussera egalitatea: servitutea fi puse pre toți în acea-ăsŭ libella; si consentimentulŭ formal allŭ triburilorŭ sau allŭ centurielorŭ întaria vointiele lui Augustŭ. Numai

o singura data întimpină si ellŭ o oppositione sincera si vigorósă. Suppusii lui renunțassera la totŭ genulŭ de libertate politica, însa apperă libertatea lorŭ cea domestica. O lege care strŭngea legaturile conjugale, se relectă cu larma mare; Properțiŭ in braciile Deliei applause la triumfulŭ libidini; si proiectulŭ acestei reforme se amână pŭna cândŭ se va redicá o generatione mai tractabila. Intelleptulŭ usurpatoriŭ n'avú lipsa de acestŭ essemplu spre a simti necuviintiele adunărilorŭ popularie; si desfientiarea lorŭ care o preparasse Augustŭ în secretŭ, se facŭ fara oppositione, si mai fara a se observá, cândŭ se sui pre tronŭ sucesoriulŭ lui. Séssezeci de miŭ de legislatoriŭ plebei pre cari numerulŭ si paupertatea lorŭ fi facea formidabilŭ, se suplântara prin sésse cente de senatoriŭ, cari si ținea demnitățile, averile si viétia lorŭ din clementia Imperatoriului.

Senatulŭ si perdusse puterea essecutiva; spre desdammare i se dedit autoritatea legislativa; si Ulpianŭ zice cu dreptulŭ, ca dupa unŭ usŭ de dóue centennie, decretelē acestui corpŭ avea taria si validitatea legilorŭ. In timpurile de libertate, passionea sau errórea unui momentŭ au dictatŭ adese ori resolutionile poplului: unŭ singurŭ omŭ, dupa disordinile cari domniá atuncŭ, stabili legile Cornelia, Pompeia, si Julia; însa senatulŭ, suptŭ guvernulŭ Cesarilorŭ, era compusŭ de magistratiŭ si de jurisconsultiŭ, si frica sau interessulŭ corrumpea a rare ori integritatea judecătii lorŭ în cestionile despre dreptulŭ privatŭ.

Magistratii cari avea onorile statului, suppliniá tacerea si ambiguitatea legilorŭ prin edictelē lorŭ celle particulare. Consulii si dictatorii, censorii si pretorii, fia-care dupa dregatoria sa, essercitara acésta vechia prerogativa a regilorŭ Romei; si tribunii plebei, edilii si proconsulii si arrogara unŭ

assemine dreptă. Dregatoriulú insarcinatú cu guvernulú proclamá intentionile selle si detoriele suppusilorú în capitala si în provincie, si edictele ce dá pre fia care annú judecatoriulú sau pretoriulú cetății, reformara jurisprudentia civila. Indata ce se suiá pre tribunal, ellú annuntia prin vocea pre-conelui (strigatoriului) si apoi înscriea pre unú murú albú, regulele cari le propunea spre a se urmá în decesionea casurilorú îndoióse, si usiurarea care o va adduce equitatea sa rigorii precise a statutelorú cellorú vechi. Republica adoptá cu modulú acest'á unú principii care lassá multe lucruri în discretionea magistratului, si care era mai analogú unei monarchie de câtú unei democratie. Pretorii perfectionara cu încetulú artea de a respectá numele, si de a se subtrage de la efficacitatea legilorú. Spre a înverti espressionea cea chiara si simpla a Decemvirilorú, se inventara subtilități si fictioni; si chiarú atunci cândú scopulú acestorú interpretatiuní era bunú, mediile era de multe ori absurde. Se lassara dorintiele secrete si presuntivi alle mortilorú ca sa aiba mai multa putere de câtú ordinea successionii si forma testamentelorú; si era totú una pentru cellú ce se escludea din calitatea eredelui (cleronomului), de a primi possessionea binefacatoriului seu dupa coprinsulú legii sau dupa indulgentia pretoriului. Cândú era întrebarea despre repararea unei nedreptăți private, se substituiá compensationi sau emende la rigórea cellorú doue-spre-zece table; se facea suppositioni imaginarie spre a nimici timpulú si spatiulú; si adducandú de pretestú junetia, insellationea si violentia, se annullá îndetorierea unni contractú onerosú. O jurisdictione asiá de vaga si de arbitraria era suppusa la abuserile celle mai periclóse. De multe ori substantia si forma dreptății se sacrificá prejudeciilorú virtutii, dispositioniloru de stima, si seductionilorú cellorú mai grósse alle interessului si alle resentimentului. Insa errorile si vitiile fia carui pretoriú espira cu dregatoria lui cea annuala; successorii lui adopta numai massimele celle approve de ratione si de usú. Deslegarea casurilorú nóue da o specia de stabilitate regulelorú proceduri; si legea Cornelia, care constrígea pre pretoriulú în fientia sa se ția de litera si de spiritulú ántăiei selle proclamationi, departa încercările de a face nedreptate. Planulú cellú conceputú de geniulú lui Cesare se reservasse curiosității si inventiaturei lui Adrianú spre a lú pune în lucrare; si

compunerea Edictului perpetuú immortalisá pretura lui Salviú Julianú, jurisconsultú însemnatú. Imperatoriulú si senatulú întarira acestú codice lucratú cu multa diligentia; ellú puse finitú acelei desbinării îndelungate între lege si equitate; si Edictulú perpetuú viindú în loculú cellorú doue-spre-zece table, deveni regula invariabila a jurisprudentiei civile.

(Va urma.)

Santa Monastire Pristopu.

(Capetu din Nr. tr.) Dupa monachi au administratu aceasta Monastire anteu Popa Niculae preotu de miru din Farcadinu de diosu, carele a repausatu la a. 1838; acestuia a urmatu Popa Rus din Ponor; acestuia Popa Iosifu din Tuscea, tatalu parochului de adi funginte din Tuscea, ci si acesta repausandula a. 1845 Monastirea s'a incredintiatu ingrijirei parochului din Silivasiu de susu, Avelu Popa.

Acesta a desceptatu pre poperénii sei spre a jertfi pentru reparatiunea acestei Monastire, si asia cu o inima, si cu o voie apucunduse acestu poporu cucernicu a spendatu mai bine de 800 f. valutali si ia claditu coperisiu nou acoperitu cu sindile si a strimsu cupula cu chei de feru si o au renoitu cu feresci cu pareti cu totu, de é întreaga alba ca o mireasa pregatita pentru unu viitoriu mai bunu.

În aceasta Monastire lipsésce altu fruntariu, pavimentu si scaune din nou, unu policandru, unu potiru, fesnice pe altariu si macar' 2 renduri de vestminte preotiesci — si cartile legate din nou — si anca si unu praporu.

Eara acum se afla pe tetrapodu Evangeli'a scrisa cu man'a serbésce dupa ordulu a 4 Evangelisci legata în bansionu rosiu cu margini de arama, cu anulú 1517, si lunga densa una cruce de lemnú, inaurita cu inscri-su pe manubriu „*кръвъ С. Монахъ Ипикаон 1772*“ — si pre lunga fesnicele mai susu, scrise sunt si altele manuarie de feru.

Pe mas'a pregatiriloru este potiru de arama „vedi bine surrogatu“ ne folositoriu, si unétele de argintu din colo însemnate.

Pe mas'a Santa este una cruce, de lemnú din leuntru, imbracata cu argintu suflatu putinu cu auru, si infrumsetiata cu pietrii si bisóre si cu 8 grane de diamantu si doue flori de auru, eara alte doue flori de auru au peritu, aceasta are manunchiu de argintu; — alta cruce e duplicata de argintu cu fundamentu rotundu auritu si cu pietrii infrumse-

tiatu si pe midioculu crucii are laminutie de auru crucisiu trase.

Capsula e de arama, masa Santa de marmore.

Este unu procovetiu cu serma de auru si argintu cu manecari cu totu, frumóse, Odasdiile suntu, sfite de materia séu matasa scumpa, inse copte, mai putrede si róse in suma 7 renduri inse nefolosivere.

Alte pretióse sau prepedita.

Mai sunt la icone 2 candelu de pleu si 1 de arama. Carti sunt: Evangelia, Liturgia, Molitvenicu, Mineiu, Triodu, cu strasnicu la olalta „Pentecostariu, 2. Octoihe, Ciaslovu de Jasi 7255. Propovedanie scrisa, Noulu Testamentu Rakotzianu. Divanulu Lumii MS., 1756 si 18 fruste carti sirbesci. Mai este unu Mineiu in beserica Farcadinului de diosu totu a Monastirei.

Scaunele si pavimentulu sunt stricate.

Iconele si fruntariulu, ne fiindu ductu a aerului din leuntru, sau umeditu si au contrasulu mucediala, din care cauza li sau inneguritu lucirea lor.

In turnu sunt 2 campane, unulu de 1 cent. cu inscrip. „Ferdinand Angler Goss. Mich. in Vienn Anno 1779“; alu 2. de 35 ℥, cu anululu „1772“. —

Fundulu din afara tiitoriu de aceasta Monastire au fostu mare, inse catu au fostu, din lips'a documenteloru nu se póte areta.

Din memori'a batraniloru a remasu cunoscutu cumca mór'a de la Tuscea, carea acum é a familiei Maerai, a fostu a Monastirei; asisderea satulu Boitia din preuna cu territoriulu lui se spune ca a fostu proprietatea Monastirei, si aréta omenii locuri de semenatu si de fenetu, si padurile cate se afla in contiguitatea Monastirei, cumca s'ar fi tienu de aceasta.

Cum s'au instreinat acelea, betranii se mangaie cu acestu respunsu: Cumca „au fostu timpuri réle“ in vechime de ne urgisea si pe noi si legea nostra, si ce cuprindea streinii éra a lor', ca turburarile resbellice din tíera, legea, si judecatorii éra totu asupra nóstra, si numai Ddieu, pentru noi, carele pentru peccatele nóstre ne a lasatu se simu ispititi si goniti, inse nu nea prapaditu!!

Ce se póte da cu socoteala este: cumca sub Principii Transsilvaniei inflacarati de a contopi differitele elemente ale patriei in unitatea religiunei, comitatulu Hinedorei ca leaganulu Romanitatei 'lau scosu de sub iurisdicțiunea Metropolitulu de la Alba-Julia, si lau supusu superintendintelui din

Aiudu; — atunci n'a fostu ertatu, ca si la aceasta Monastire se mai fie pe catedra vre unu episcopu ca mai uainte, si asia sub pretestulu lipsirei capului bunurile Monastiresci destinate pentru sustinerea vietiei parintiloru, le au lasatu ca se le foloseasca unii si altii; — si fiindca in pregiuru de scaunu au mai fostu mai multi parinti, pe carii nu iau pututu de o data goni pentru ca se nu se compromittédie inaintea suppusiloru, dintre carii mai multi nobili puternici éra anca de comunu cunoscuti Romani, dara mai alesu se nu vie in relatiuni cu Principii Romaniei, cu carii avea lipsa de a trai in pace, si carora anca le era in via memoria remasitiile meritatei Saphira astrucate aici, totusi apare ca pe la a. 1700 aceasta Monastire a devenitu desolata si parasita, in catu vecinii de la Lindsina, au caratu scaunele si odórele din beserica, si altii alte celea, apoi pe la a. 1745 séu cum dicu batranii mai nainte de 100 de ani Hasdatiénii iau datu focu.

De aici, numai sub scutuluni uniunei sau mai pastratu existintia ei, si acelu pucinu fundu ce se mai afla acum. Pentru ca la a. 1759 si de sau sculatu nobilulu Ladislau Gola din Silivasiu de susu, din preuna cu vice-judicele nobililoru Sigismundu Unguru si sub pretestu ca se faca cale pe locul Monastirei, — macar ca a fostu cale pe sub dealu — au ruptu gardurile in 3. Sept. si semnaturile au remasu de prada dobitóceloru satulu, la plangerea calugariloru eppulu Petru Pavelu Aaron la 22. Sept. 1759 aflanduse in Sibiiu serie speciem facti in limba latina spre a o immanua cancelistiloru fiscali, ce era se se tramita in faci'a locului; aici se indegeteadia „ca si acestu pucinu ce au mai remasu — vreu salu cuprinda, ca parintii se se pustiiésca — si cumca rugatiunile cuviosiloru sale si protestulu solenne facutu cu crucea si cu Evangelia nu 'lau bagatu in sama, ci iau ocaritu si iau batjocoritu Ladislau Gola, si nominanter Dnus vice-judex nobilium ut refertur catholicus nomine, facto alienus, si era pe aici sei si bata, de nu s'ar fi retrasu; pre cum se cunósce din autografulu acestei geluiri si din indorsatele lui.

Asisderea si de la Lindsina n'au pututu scote odórele Monastirei pana la a. 1776, 28. Julie, candu D. Nopcea Elek supremu judice alu nobililoru au despusu Brachium asupra lor, la renduiala eppulu G. Grigorie Maeru din 12. Dec. 1775; precum aréta originalele acestei cause.

Eara acum fundulu Monastirei mesuratu are in lungime 280°, in latime de catra apusu 134°, la mîdilocu pe din sus de Monastire 63°, de catra ortu 28°.

Pe acestu locu se afla mai bine de 200 pruni fructiferi, 20 meri nobilati, 3 peri nobilati, 5 ciresi nobilati, si o multime de salci roditóre. Mai sunt pe acestu terrenu 160 stejieri de lucru si multi butuci de fagu, grosi, focali.

Daca se va inchide se pôte aduna pe totu anulu: 8 care fenu si otava cata vine. Se potu semena $\frac{1}{2}$ mertia porumbu (cucuruзу). Si legumi in gradinuti'a spre acestu scopu destinata.

Mai sunt anca urmatórele loruri de fenu si de padure, carele sunt ale Monastirei:

a) Vervulu Prislopului numitu „Seciu“ de 1) caru fenu si o parte de padure stajieri si fagi eara pe atata locu, locul de fenu e de 40° in lungu si de 10 in latu.

b) „Milchesiu“ pe ceea lalta culme a Prislopului de 1 caruceanu fenu si o parte de padure stejieri si fagi lunga densa earasi cam pe atata locu; locul de fenetu are 33° in lungime si 16° in latime.

c) In „Poian'a Prislopului“, si in „Valea Milchesiului“ si „Sub dosulu Plesiului“ cate putinu, tôte tréle de 1 caru fenu. —

Pusetiunea locului „ad oculum“ se adumbreadia aici *):

Cumu essi de la Monastire spre nord-apsu este o cale ce suie la dealu, si in distantia de 100 pasi sunt ziduri pana in facia pamentului si celu de catra amédia, se cunosce in distantia de 5° unde se sucesce ca unu ouu. Aici spunu batranii ca ar fi fostu Monastirea cea veche, carea a existatu in seculii cei mai dinainte de a. 1500, si asia dupa ce s'au pustiitu acea, a ziditu pe aceasta de facia Dna Saphira. Astadi tréce calea pe midloculu acestoru ziduri.

Cum te uiti de la fundamentele acestea spre apusu-médiadi din colo de pareu, intr'o distantia de la pareu inaltiata ca de 30°, se vede pescera numita a S. Nicodimu, aceasta nu e gaunatura a eruptiunei valcanice ca alte pesceri, ci e scobita in stenca ca o casutia, si fereasta i croita din lontru si de'n afara, inse nu e sevirsita; la aceasta

pescera pôte doritoriulu d'a o vedé numai pe de asupra stejerimeii pe o cararutia in gusta ajunge.

Asia impreunendumi si alu meu suspinu cu acélea nenumerate ce innóta in aerulu acestui locu Santu pastratu in seculi, si oftendu ca cereasca provedintia se patrunda inimile celoru ce voru si potu a face, ca aceasta Monastire earasi se se dice la o stare demna de primar'a ei destinatiune, ca se fie cine se memorédie anca in seculi inainte cu pietate si binecuventare la Santulu altariu de aici numele acei prea gratiose Domne Princessa Saphira si a Maritei familieii Sale; dorireasi se fie acestu locu de educatiune pentru inaintarea omenimeii, si binele de comunu alu Patriei, ca asia Dna Saphira, adeverata si pia Matrona Romana, din moscele sale reinoita, se dee Augustului Tronu, patriei, si natiunei, barbati pregatiti la misiunea d'a se sertfi pentru binele natiunei. — Am insemnatu acestea cu tóta sinceritatea in Hatiegu 18. Martiu 1853.

Stefanu Moldovanu, m. p.
vicariu Foraneu alu Hatiegului si decanu greco-unitu.

La unu pruncu alu unui poetu Romanu.

Copille, alu teu nume sa fie Mihai!
Viatia ta fie ca luna lui Mainu:
Ori unde vei merge sa calci totu pe flori,
Pe crini, si pe rose, pe verdi merisiori;
In vise de auru sa fii leganatu,
De tot' muritorii iubitu si stimatu;
Ori-care dorintia curendu sa 'mplinesti,
Amici si amante fideli sa 'ntilnesti;
Sa nu desierti cupa de lacrimi, dureri,
Sa gusti totu d'auna curate placeri;
Sperantia, credintia, sa nu te amagiasca,
Si Soarele Vietii in anni'ti luciasca!!! . . .
Sa nu perdi vr'odata illusia ta;
Sa simti totu d'auna pe anima ta
O anima calda, d'amoru palpitand,
Unu angelu custode, unu serafimu blandu;
Sa vezi impregiuru'ti copii totu frumosi!
Si fórte ferice, si fórte mintosi!
Se'ti fie mormentulu de flori cununatu,
Cu dragu alu teu nume de toti pronuntiatu!
1851. S. . . .

*) In desemnu topograficu, pe care nu ne aflamu in stare alu impartesi.

ADRESE OMAȚIALE DIN MOLDAVIA.

Дзпъ кѣтѣ промисерѣтѣ дп зпзлѣ дп NN. Gazetei петречетѣ аичі дрептѣ документѣ веро кѣтева дп тѣлтеле адресе, че съ свѣтерпѣсерѣ Дпъдѣимеі Сале Принцѣлѣі Молдавиеі Грігоріѣ Александрѣ Гіка дзпъ редпторѣчереа са пе тронѣ, каре кѣпріндѣ омаѣзлѣ дп партеа маі тѣлторѣ тѣлнічалітѣдї ші комѣпнїтѣдї, прекѣтѣ ші фїештеле лорѣ сімдїамлте кѣтрѣ Домнѣлѣ Сѣѣ:

Adresa komșnităței de Dorohoi.

ПРЕА ДНЪЛЦАТЕ ДОАМНЕ!

Мішкадї де прїнтеаска дпгрїжіре че пентрѣ поі пѣрѣреа адї авѣтѣ кіар дела свїреа Воастрѣ пе тронѣ дп взпа петречере ші ферїчіре а локзїторїлорѣ Принцїпатѣлѣі дпкредїндатѣ Кѣртѣзіреі Дп. Воастрѣ, каре пе о време пентрѣ репаослѣ трѣднїчелорѣ остепеле дп лѣкрареа ферїчіреі дѣреї, адї фостѣ лѣсатѣ сарчіна асѣпра Сфатѣлѣі Вострѣ окѣртѣзіторѣ. Дп „Бллетїнѣлѣ“ кѣ Nr. 24 сосїтѣ астѣзі аїчеа, дпкредїндїндѣне деспре ферїчіта дп-тѣрпаре дп капїталѣ а Дп. Воастрѣ, ші пѣвлїка-реа офїсѣлѣі кѣ Nr. 6 прїп каре адї віневоїтѣ а прїїмі еарѣшї тѣрпа свѣ а Воастрѣ прїптеаскѣ прївігерѣ. Прїїмідї преа Дп. Стѣпѣне ті дела свѣскрїшїі свѣзшїї Вострїї, віедѣиторї дп тѣргѣлѣі Дорохоїѣ, челе маі фервіндї тѣлдѣтїрї плїне де дптреага вѣкѣріе че аѣ сімдїгї кѣрателе ініме але поастрѣ, пентрѣ ферїчіта Воастрѣ дптѣрпаре.

Ђрмеазѣ іскѣлїтѣрїле овшїтеї дїпѣтѣлѣі Дорохоїѣ.

Adresa komșnităței de Husi.

ПРЕА ДНЪЛЦАТЕ ДОАМНЕ!

Овштеа воерїлорѣ, пегѣдїторїї, ші тоате класеле локзїторїлорѣ дп ачестѣ орашѣ Хѣшї, аѣ фостѣ дптрїстатѣ де лїпса Дп. Воастрѣ, каре о аѣ сімдїгї адѣлѣкѣ, пре атѣта астѣзі плїнѣ де вѣкѣріе пентрѣ ферїчіта редптоарчере дп капїталѣ, дпалдѣ фервіндѣеле рѣдї кѣтрѣ а тотѣ пѣтерпїкѣлѣі зїдїторѣ шї тотѣ одатѣ кѣ а еї вії тѣлдѣтїрї, дпдрѣзнеште прїп ачеста преа плекатѣ а депѣне ла пічоареле тронѣлѣі Дп. Воастрѣ, трївѣтѣлѣі свѣзпереї, дорїндѣ дп сѣлетѣ прїптеаска Воастрѣ кѣртѣзіре. Віне воїдї преа Дпъдѣимеі Doamne а прїїмі а поастрѣ зраре кѣ предпалѣтѣ дпкредере кѣ ачестѣ овшїте, кѣріеа дп тотѣ прїлежѣлѣі ї адї доведїтѣ Домнешїтеле фачерї де віне, пѣ ва дпчета а рѣга черїлѣі пентрѣ дпделѣлпгареа шї ферїчіреа анілорѣ Дп. Воастрѣ.

(Сѣвскрїшї.) Комѣпнїтатеа орашѣлѣі Хѣшї.

Adresa komșnităței de Teșviș.

ПРЕА ДНЪЛЦАТЕ ДОАМНЕ!

Шїреа деспре дптѣрпареа Дпъдѣимеі Воастрѣ дп rezidența дѣреї пе стрѣтошескѣлѣі тронѣ, де пе каре пѣ контепїдї фѣрѣ кѣздаре а ревѣрса прїптешїтеле фачерї де віне кѣтрѣ патріеа шї попѣлѣлѣі дпкредїндатѣ де проведїндѣ дпделентеї Вострѣ Окѣртѣзірї, продѣкѣндѣ дп ініміле тѣтѣлорѣ чеа маі віе сензаѣіе де вѣкѣріе, де кареа пѣмаї пѣдїнѣ фїїндѣ шї пої пѣртамї, пе лѣогѣ рѣгѣчѣнеле де тѣлдѣтїре че фїекаре дп інімѣ шї кѣдетѣ кѣратѣ, дпълдѣтѣ кѣтрѣ атотѣ пѣтерпїкѣлѣі креаторѣ, пентрѣ о асемїне нееспрїтавілѣ вѣкѣріе, кѣтезѣтѣ а Вѣ простерне свѣзселе поастрѣ фелїчітѣрї, одатѣ кѣ ачеле пентрѣ зїза сѣ. Дпвіерї, зї, дп каре пѣ пѣмаї оаменїї пре пѣтѣптѣ, чї шї Андерїї се вѣкѣрѣ дп черїѣ.

Вїне-воїдї преа Дп. Doamne, пентрѣ фачерїле де віне, каре дптїпѣрїтѣ нестерсе ворѣ рѣтѣпѣ дп ініміле Молдо-Ромѣнілорѣ, а прїїмі шї дп партеа поастрѣ кредїнчосїї свѣзшїї аї Дпъдѣимеі Воастрѣ дп політеа Текѣчіѣ, респектѣлѣі, свѣзпереа шї кредїнда ка трївѣтѣ де рекѣзношїтїндѣ кѣ каре пе кѣпоашїтемѣ даторї.

(Ђрмеазѣ іскѣлїтѣрїле овшїтеї дп Текѣчіѣ.)

Дп 27. Апрїліе 1853.

Adresa komșnităței de Neamț.

ПРЕА ДНЪЛЦАТЕ ДОАМНЕ!

Дптрїстарѣа че адї фостѣ лѣсатѣ дп ініміле овшїтеї віедѣиторїлорѣ де тоате стѣрїле а дїпѣтѣлѣі Neamț, пентрѣ ретраѣереа Дпъдѣимеі Воастрѣ пе о време, спре рѣпаослѣ трѣднїчїлорѣ остепеле че пѣ адї дптрерѣнтѣ дп лѣкрѣрїле ферїчіреї дѣреї, дела свїреа Воастрѣ пе тронѣ, не дпкредїндѣрїле че акѣтѣ кѣ адѣнареа ла локалітѣдїле фїекѣрѣзіа, спре сѣрѣареа сѣпїтелорѣ Сѣрѣвѣторї, амѣ авѣтѣ порочїре а лѣа, кѣ Дпъдѣимеа Воастрѣ еарѣшї адї віне воїтѣ а прїїмі пѣстрареа тѣрпемї свѣ а Воастрѣ прїптеаскѣ кѣртѣзіре, ам венїтѣ дп чеа маї віе вѣкѣріе, дп каре мішкадї венїмѣ а вѣ депѣне ла пічоареле Воастрѣ кредїнда шї свѣзпереа че пѣстрѣтѣ, дорїндѣ ка рѣсѣтѣндѣ пѣлѣ ла Дпъдѣимеа Воастрѣ сѣ фїе прїїмітѣ пѣ ка о тѣргѣлїре, чї ка о довадѣ а тѣргѣрїсіреї де кредїндѣ шї свѣзпере, рѣгѣндѣне ка провідїнда череаскѣ сѣ вѣ пѣстрѣзе тѣлдї ані пе стрѣтошескѣлѣі тронѣ.

(Ђрмеазѣ іскѣлїтѣрїле) (Gaz. de Mold.)

дръгъстоасъ; d'o kam datъ нъ сѣмте пентрѣ еа де кѣт сѣмѣ, нъ възвеште де лок вр'о прѣмешдѣ. Ел дшѣ пѣстрезъ словоzenia са шѣ времеа нъ фаче декѣт стрѣнце маѣ мѣл nodърѣле знѣѣ прѣтешг невѣноват. Сѣгр де кърѣдения кѣдетърѣлор сале тѣпърѣл се фаче маѣ дндръспецъ фъръ а се фаче вѣноват. Апѣкѣтърѣле сале чѣнстѣте сѣнт пль-тѣте де мѣчѣ дндредерѣ, дѣлчеа лѣѣ пѣртаре prin рѣспльтѣрѣ дръгъстоасе. Дѣс ѣлкъ де тѣпа невѣновѣщѣей, дндчеле о мѣкъ фамѣларѣтате. Дѣн кѣнд днд кѣнд ле репетъ, нъ днд прѣвѣндѣ крѣмѣнале, ачеастъ idee сѣнгъръ днд фаче съ тремѣре. Некѣнокѣнд адеврѣтата патъръ а сѣмдѣмѣтелор сале, крѣде кѣ днд прѣтеша лѣѣ ѣзвеште сѣнгъръ вѣртѣтеа, ш'акѣм аторѣл есте прѣмешдѣос; асфел дндпѣнтѣнд дѣн зѣ днд зѣ, се веде дндтр'о клѣпъ принс днд лѣдърѣле знѣѣ атор крѣмѣнал сѣвт форма прѣтешѣгълѣѣ, ш'атѣнчѣ, атар! дака зн прѣтеш прѣвѣнгѣтор, о по-рѣнкъ а релѣцѣей, нъ 'ѣ ва фѣ ѣндѣрѣл ѣсѣвѣтор, е кѣ тотѣл перѣдѣт ..

Фѣѣ дар, фѣѣл мѣѣ, днд релѣцѣѣе челе маѣ невѣновате кѣ ачест секс, релѣцѣѣ алтфел преа фоло-сѣтоаре д'а добѣндѣ полѣтеца шѣ кѣпѣл пѣртърѣѣ тале днд лѣте, нѣне, днд зѣк, о дреантѣ сфѣѣмѣл днд ѣнѣма та; дака аплѣкареа та пентрѣ о персоанѣ те адѣче сѣдѣ неѣнгрѣжештѣ лѣдѣѣе, дндвѣдѣтърѣле, дндторѣѣле тале, сѣ те деслѣпештѣ де лѣпгъ коастеле прѣтешѣлѣѣ тѣѣ, нъ те дндоѣ кѣ нѣдѣѣ ва фѣ прѣ-мешдѣоасъ, орѣ маѣ кърѣнд орѣ маѣ търѣзѣѣ, де нѣдѣѣ есте акѣм.

Есте зн пѣрѣнте че те ѣзвеште, каре днд ре-комѣндъ д'а кѣноаште шѣ а'дѣ дндрепта метех-неле, атѣт деспре чѣеа че ворѣвѣрѣм, кѣт шѣ днд челелалте релѣцѣѣ, трѣвѣ шѣ дндорѣѣ. Ын пѣрѣнте дръгъстос днд рекомандеазъ днд фѣе че сеарѣ еса-мен кѣ скѣпѣтѣте ѣнѣмѣѣ тале, сентѣментелор тале, д'орѣ че зѣоа, аѣ гѣндѣг, аѣ зѣс, аѣ фѣкѣт, днд сѣдѣѣле шѣ рекреадѣѣе тале, днд мѣжлокѣл лѣмѣѣ шѣ фъръ еа. Че ам фѣкѣт днд чеасѣрѣле дѣмѣнѣдѣѣ, прѣнѣзлѣѣ, сѣрѣѣ? Ам фост прѣтеш мѣе дндсѣмѣ шѣ дндорѣѣлор тѣле, прѣтешѣл кѣспѣтѣлѣѣ шѣ лѣкрѣ-рѣѣ, прѣтеш сѣмдѣтор шѣ кѣвѣѣнчос сѣдѣгѣдѣѣѣ, прѣ-тешѣл релѣцѣей шѣ слѣга лѣѣ Дѣмнезеѣ? Анзадар те вѣѣ фаче дѣн зѣ днд зѣ маѣ дндвѣдѣт, днд задар вѣѣ стрѣлѣчѣ днд шѣтѣѣде, дака вѣртѣтеа шѣ релѣцѣѣ та' вор терѣе спре апѣзнере, тѣ те вѣѣ фаче, фѣтѣл мѣѣ, дѣн зѣ днд зѣ маѣ непорѣчѣт, ма тѣкълос.

Ласѣтѣ драгъ, а адѣога дндкъ оаре-каре сѣѣ-

тѣрѣѣ, ла чѣеа че с'атѣнѣе маѣ кѣ сеатѣ шѣ маѣ д'анпроаше де сѣдѣѣле шѣ кѣлѣзелѣе тѣле.

Kipur d'a studia. Сѣѣ тѣѣ фѣреаскѣ Дѣмнезеѣ а'дѣ поменѣ сѣ неѣнгрѣжештѣ днд кѣверсѣтате че-тѣреа асторѣлор векѣ, акѣрора лѣмѣѣ о шѣтѣѣ ш'а кѣ-рора скрѣерѣ ле кѣношѣтѣ, дѣн потрѣвѣ трѣвѣе а'дѣ фаче о лѣѣе а сѣдѣѣ днд фѣе че зѣ пе чеѣ маѣ вѣнѣ. Хогѣреште зн чеас пе зѣ пентрѣ ачеастъ трѣавѣѣ, шѣ дака вѣѣ ка сѣ капѣдѣ шѣтѣѣде челе дндлѣте пе де мѣлѣн, нъ те депѣрта пѣчѣ одатѣ д'ачеастъ ре-гѣлѣ. Днд ѣсторѣе, днд елокѣѣнѣѣ шѣ поесѣе чеѣ векѣ сѣнт тот д'одатѣ шѣ ѣсворе шѣ моделе; днд парте сѣнт асемѣеа шѣ днд фѣлософѣе. Кѣ кѣт те вѣѣ фамѣларѣка кѣ чеѣ векѣ, кѣ атѣт вѣѣ дндпѣнта рѣ-нѣде днд ѣсторѣе шѣ фѣлософѣе, кѣношѣтѣѣде неапѣ-рат трѣвѣѣнчосе пентрѣ тот омѣл де лѣгере; шѣ кѣ кѣт маѣ вѣѣне вѣѣ шѣтѣѣ лѣмѣѣ лор, атѣт фолос шѣ мѣлѣдѣтѣре вѣѣ траѣе дѣн скрѣерѣле лор. Вѣѣ афла маѣ ла зрѣтѣ кѣ вѣнѣле скрѣерѣѣ але чѣлор векѣ нъ сѣнт нѣмаѣ нѣште продѣкѣдѣѣ але дѣхѣлѣѣ потрѣвѣте нѣмаѣ пентрѣ ачеѣа че вор сѣ дндведе лѣмѣѣ лор. Чеѣ маѣ вѣнѣ скрѣерѣѣ н'дндтре чеѣ векѣ нъ ера нѣ-маѣ челе маѣ марѣ ѣенѣрѣѣ, нъ ера нѣмаѣ нѣште дндвѣдѣдѣѣ сѣмплѣ шѣ ѣсоладѣ пентрѣ каре лѣтеа ера дндкѣсѣ днд кавѣнетѣл лор, чѣ ера оаменѣ, каре кѣртѣзѣа статѣрѣѣ, каре комѣнда армѣѣ, каре ера днд-кѣркадѣѣ шѣ шѣѣ форма дѣхѣл дндтрѣвѣле челе марѣ але сѣдѣгѣдѣѣѣ. (Ва зрѣма.)

МѣХЪ КОПЛѣЛѣѣ.

(Зрѣаре.)

Ш.

Еатѣ, тѣре, еатѣ
Кѣ Мѣхъ деодатѣ
Дндчеле пе лок
А зѣче кѣ фок,
Дндчеле зшор
А зѣче кѣ дор,
Ын кѣптек дѣѣос
Атѣт де фрѣмос!
Кѣ мѣндѣѣ рѣсѣнѣ,
Шѣѣтѣѣ се адѣнѣ,
Бразѣѣ се кѣлѣтескѣ,
Фрѣнѣзѣле шѣптескѣ,
Стѣлѣле склѣпескѣ
Шѣ 'н кале с'опрескѣ!
Еар Ынгѣрѣѣ мѣлѣт
Кѣ драгъ днд аскѣлѣт!

Ши Іанъш de-odatъ,
 Ка нѣ алтѣ datъ,
 Гласъ ши днѣлжизеште,
 Михълѣ грѣеште,
 Ла масъ д пофеште.
 „Вин' тѣ Михъле,
 „Вин' воінікъле
 „Съ венкетъим
 „Ши съ веселім
 „Шапоі, амъndoі,
 „Ne-om лъпта поі doі!
 Еі, кѣ тоцї, с'адънї,
 Ла масъ се пѣнї
 Ши венкетъескѣ
 Ши се веселескѣ,
 Армеле чокнескѣ,
 Весел кївескѣ.
 Дар кѣнд аѣ сѣършиг
 De венкетъит,
 Маса de-оспѣтат,
 Винъ de гвстат...
 Іанъш څнгъреан
 Михъл Молдован
 De-o парте се дѣкѣ
 Ши'н лъптѣ с'анъкѣ!
 Еар څнгърїі тоцї,
 Лѣі Іанъш nepocї,
 Стаѣ de мїї прївескѣ
 Кѣм мї се 'пвѣргескѣ,
 Кѣм мї се стѣпческѣ,
 Кѣм мї се трѣпгескѣ
 Ка doі воінічеі,
 Пѣшорї de Zmeї.
 Еатѣ, тѣре, еатѣ
 Кѣ Михъ de-odatъ
 Пе лок се опреште,
 Пе Іанъш стѣпчеште,
 Сѣс дѣ опїнѣеште,
 Жос дѣ ши ісѣеште
 Ши'н депънкї дѣ пѣне
 Ши капѣї рѣнѣне!
 Еар څнгърїі тоцї,
 Лѣі Іанъш nepocї,
 Стаѣ дѣкременїдї
 De гроазѣ 'нпрозїдї!
 Михъ мїї тpezеште

Шама ле грѣеште :
 „Вої, воінічилор
 „Харамїнілор!
 „Чїве с'а афла
 „De ва рѣдіка
 „Бѣздъганъа меѣ
 „Кѣт есте de грѣї!
 „Дѣрдѣліца mea
 „Кѣт есте de грѣа!
 „Ши армеле меле
 „Кѣт дѣмї сѣнтѣ de грѣле!
 „Ачела еѣ віе
 „Кѣ mine 'н фрѣдіе
 „Ка сѣ вігежеаскѣ
 „Ши 'н фрѣнзі еѣ ходеаскѣ!
 څнгърїі алергѣ,
 Ла пѣтѣнт се плекѣ
 Ши'н зѣдар се черкѣ!
 Нічї зѣла нѣ поате
 Сѣ рѣдіче 'н спате
 Армеле 'нкрѣкате,
 Ла пѣтѣнт вѣлкате.
 „Вої, копїлор
 „Харамїнілор!
 „Кодрѣл, вої, лѣсацї,
 „De жѣг вѣ-анъкацї
 „Кѣ нѣ сѣптецї вої,
 „Нѣ сѣптецї ка пої
 „Бѣнї de хайдѣчїе,
 „Вреднїчї de хоцїе,
 „Чї de сапѣ латѣ
 „Ши de чеа лопатѣ!
 Ши кѣм зїче, 'ндатѣ
 Михъ чѣл воїнік
 Кѣ децѣтѣл мїк
 Армеле'ші рѣдікѣ,
 Плеакѣ пе потїкѣ...
 Ши'н зрѣтѣ 'ї взіеште
 Кодрѣл се кѣтеште,
 De-шп тѣндрѣ кѣптік
 Кѣптік de воїнік,
 De-шп глас de ковъз
 Дѣлче ла азз,
 De ковъз de oc
 Че кѣпѣ фрѣмос!

Din Bazadeze adъnate мї днѣрѣпте de Васїле Александрї,
 Іамїі 1853.